

رتبه‌بندی شاخص‌های استقرار مدیریت زنجیره تأمین سبز در صنعت سلولزی با استفاده از روش ترکیبی EDAS-SEM

مجید نیلی احمدآبادی^{*۱}

Nili2536@gmail.com

امیدعلی عادل^۲

محمد چراغی^۳

تاریخ پذیرش: ۹۹/۷/۲۲

تاریخ دریافت: ۹۹/۵/۱۷

چکیده

زمینه و هدف: صنایع سلولزی ارتباط تنگاتنگی با جنگل‌ها و منابع طبیعی دارند و از طرف دیگر، مواد شیمیایی مورد استفاده در آن‌ها گاهی به طبیعت منتقل می‌شوند. از این رو می‌توانند به دو گونه محیط زیست را تحت تاثیر قرار دهند و لذا نیاز مبرمی به مدیریت با رویکرد سبز به ویژه در زمینه زنجیره تأمین دارند. نیل به این مهم از طریق یافتن موثرترین عوامل پیاده‌سازی مدیریت زنجیره تأمین سبز در این صنعت امکان‌پذیر است، که این کار در این تحقیق انجام پذیرفته است. در تحقیقات مشابه قبلی غالباً وزن عوامل یکسان در نظر گرفته شده است و به علاوه، هنگام جمع‌آوری داده، وزن مصاحبه‌شوندگان نیز یکسان تلقی گردیده است. در این مقاله با بکارگیری روش‌های EDAS-SEM هر دو مشکل رفع گردیده و رتبه‌بندی معتبرتری درباره عوامل تشکیل‌دهنده مدیریت زنجیره تأمین سبز در صنایع سلولزی ارائه شده است. این مطالعه با هدف ارائه مدل مدیریت زنجیره تأمین سبز در صنعت سلولزی، شامل عوامل شفاف و وزن‌های دقیق انجام شده است به نحوی که با استفاده از آن هم بتوان عملکرد مدیران را در این حوزه اندازه‌گیری کرد و هم موثرترین عوامل را برای ارتقا در آینده به مدیران پیشنهاد داد.

روش بررسی: این پژوهش در نحوه جمع‌آوری داده‌ها کیفی و پیمایشی و در پردازش آن‌ها کمی است. از لحاظ هدف کاربردی و از لحاظ روش، آمیخته است. روش مدل‌سازی و تحلیل عبارتند از آنتروپی، EDAS, SEM. جامعه آماری ۶۳ نفر مدیران صنایع تولید محصولات سلولزی قم است که پرسشنامه در سال ۱۳۹۸ برای همگی آن‌ها ارسال گردید و ۵۵ مورد تکمیل شد. لذا روش نمونه‌گیری، نمونه در

۱- استادیار گروه مدیریت دانشگاه قم، ایران. * (مسوول مکاتبات)

۲- استادیار گروه اقتصاد دانشگاه قم، ایران.

۳- کارشناسی ارشد مدیریت صنعتی دانشگاه قم، ایران.

دسترس است. ابزار جمع‌آوری داده‌ها، پرسشنامه و ابزار تحلیل داده‌ها، تحلیل عاملی تاییدی با رویکرد حداقل مربعات جزئی و نرم افزار SmartPLS3 است. برای محاسبات مربوط به آنروپی و ایداس از Excel استفاده شد.

یافته‌ها: مهم‌ترین شاخص‌های عملکرد زنجیره تأمین سبز در صنایع محصولات سلولزی قم عبارتند از انتخاب تأمین‌کنندگان با معیارهای زیست‌محیطی، تعیین الزامات زیست‌محیطی برای خرید اقلام و ممیزی انطباق با مقررات زیست‌محیطی. همچنین وزن مدیران با در نظر گرفتن ویژگی‌های نخبگی، با یکدیگر متفاوت است. این یافته‌ها برای سایر صنایع سلولزی قابل تعمیم است.

بحث و نتیجه‌گیری: مدل ارائه شده می‌تواند برای آینده‌ای بهتر در مدیریت زنجیره تأمین سبز صنایع سلولزی از طریق ارزیابی عملکرد مدیران در رده‌های ارشد و میانی در سطوح سازمانی و واحد، مورد استفاده قرار گیرد. همچنین برای شناسایی مهم‌ترین فاکتورها در هر سطح و تخصیص منابع آتی سازمان به آن‌ها نیز می‌توان از دستاوردهای این تحقیق بهره‌برداری نمود.

واژه‌های کلیدی: صنعت سلولز، مدیریت زنجیره تأمین سبز، آنروپی شانون، ایداس، تحلیل عاملی.

Ranking of Indicators of Green Supply Chain Management in the Cellulose Industry Using EDAS-SEM Method

Majid Nili Ahmadabadi^{1*}

Nili2536@gmail.com

Omid Ali Adeli²

Mohammad Cheraghi³

Admission Date: October 13, 2020

Date Received: August 7, 2020

Abstract

Background and Objective: Cellulose industries are closely related to forests and natural resources, and on the other hand, the chemicals used in them are sometimes transferred to nature. Therefore, they can affect the environment in two ways and therefore have an urgent need for management with a green approach, especially in the field of supply chain. Achieving this is possible by finding the most effective factors in implementing green supply chain management in this industry, which has been done in this research. In previous similar studies, the weight of the same factors has often been considered, and in addition, the weight of the interviewees has been considered the same when collecting data. In this paper, both problems have been solved by using EDAS-SEM methods and a more valid ranking of the components of green supply chain management in the cellulose industry has been presented.

To provide a green supply chain management model in the cellulose industry, including transparent factors and accurate weights so that it can be used to measure the performance of managers in this area and to suggest the most effective factors for future promotion to managers.

Material and Methodology: This research is qualitative and survey in how to collect data and quantitative in processing them. In terms of practical purpose and in terms of method, it is mixed. Modeling and analysis methods include entropy, EDAS, SEM. The statistical population is 63 managers of Qom cellulose production industries, for whom a questionnaire was sent in 2019, and 55 were completed. Therefore, sampling method, sample is available. Data collection tool is a questionnaire and data analysis tool is confirmatory factor analysis with partial least squares approach and SmartPLS3 software. Excel was used for entropy and EDAS calculations.

Findings: The most important indicators of green supply chain performance in Qom cellulose products industries are selecting suppliers with environmental criteria, determining environmental requirements for purchasing items and auditing compliance with environmental regulations. Also, the weight of managers varies according to the characteristics of the elites. These findings can be generalized to other cellulose industries.

1- Assistant Professor, Department of Management, University of Qom, Iran *(Corresponding Author)

2- Assistant Professor, Department of Economics, University of Qom, Iran

3- Master of Industrial Management, Qom University, Qom, Iran

Discussion and Conclusion: The proposed model can be used for a better future in the management of the green supply chain of cellulose industries by evaluating the performance of managers in senior and middle levels at the organizational and unit levels. The achievements of this research can also be used to identify the most important factors at each level and allocate future resources to them.

Keywords: Cellulose Industry, Green Supply Chain Management, Shannon Entropy, EDAS, Factor Analysis.

مقدمه

زنجیره تأمین شبکه‌ای است که تمام فعالیت‌های مرتبط با جریان و تبدیل کالاها از مرحله ماده خام به محصول نهایی و نیز جریان اطلاعاتی مرتبط با آن را شامل می‌شود (۶). مدیریت زنجیره تأمین، مدیریت و هماهنگی یک شبکه پیچیده از فعالیت‌های درگیر در ارائه محصول نهایی به مشتری است. فراتر از این تعریف، با اضافه کردن کلمه سبز، مدیریت زنجیره تأمین سبز (GSCM)، که اشاره به تدارکات سبز، تولید سبز، توزیع سبز و لجستیک معکوس دارد، معرفی می‌گردد. ایده مدیریت زنجیره تأمین سبز، از بین بردن یا به حداقل رساندن ضایعات (انرژی، تولید گازهای گلخانه‌ای، مواد شیمیایی خطرناک، مواد زائد جامد) در امتداد زنجیره تأمین است (۴). از زمان انقلاب زنجیره تأمین در دهه ۱۹۹۰، چارچوب مدیریت محیط زیست در شرکت‌ها تغییر کرد. اهداف پایداری به هسته اصلی نگاه بسیاری از سازمان‌ها تبدیل شد و شرکت‌ها متوجه شدند که ادغام شیوه‌های مدیریت زیست‌محیطی در تمام بخش‌های سازمان برای رسیدن به بهترین نتیجه ضروری است و ایجاد دوستی با محیط زیست نه تنها در مورد هزینه‌های حمل بلکه به منظور ایجاد ارزش برای تجارت و بهبود عملکرد مالی است (۷). به همین دلیل مدیریت زنجیره تأمین سبز استراتژی مهمی برای شرکت‌ها است که موجب بهبود عملکرد زیست‌محیطی و اقتصادی همزمان با کاهش خطرات زیست‌محیطی و افزایش بهره‌وری اقتصادی می‌شود. با این حال مدیریت زنجیره تأمین سبز هنوز هم یک مفهوم جدید است و به‌ویژه توسط شرکت‌های کوچک و متوسط به طور گسترده مورد استفاده قرار نگرفته است. به عنوان مثال تولیدکنندگان جهانی محصولات تولیدی و بیشتر شرکت‌های تولیدی در چین هنوز در مراحل اولیه یادگیری شیوه‌های زیست‌محیطی قرار

در خلال رشد اقتصادی و پیشرفت عظیم فناوری، ضایعات منابع طبیعی، مصرف بی‌رویه منابع و همچنین ضربات وارد شده به محیط زیست خصوصاً در کشورهای با رشد سریع افزایش یافته است. دولت‌ها و صنایع ملل مختلف تلاش کرده‌اند که با ایجاد استانداردها و قوانین و مقررات این موفقیت را بهبود دهند اما تلاش‌ها ناکافی بوده و چالش بزرگ همچنان باقی مانده است (۱). پیش‌بینی‌ها نشان می‌دهد جمعیت جهان تا سال ۲۰۵۰ حدود ۹ میلیارد و تا سال ۲۱۰۰، ۱۰/۱ میلیارد نفر باشد. این رشد عظیم جمعیت، فشارهای چشمگیری بر محیط زیست و منابع ایجاد می‌کند. بنابراین، نیاز به استخراج مواد اولیه، بیشتر شده و به تبع آن تولید ضایعات نیز بیشتر خواهد شد (۲). به همین دلیل سازمان‌ها تحت فشارهای متنوع و فزاینده‌ای از طرف ذینفعان قرار دارند تا اقدامات پایداری زیست‌محیطی را در شیوه‌های مدیریت زنجیره تأمین خود وارد کنند (۳). از این رو انجام اقدام مناسب در مقیاس وسیع تکنولوژیک و تغییرات اجتماعی، مالی و سیاسی ضروری به نظر می‌رسد و یکی از فرآیندهایی که می‌تواند در هر سازمانی برای مدنظر قراردادن این مهم و اعمال آن در کلیه فرآیندهای کاری مؤثر واقع شود، مدیریت زنجیره تأمین (SCM) است (۴). به ادعای انجمن مدیریت زنجیره تأمین^۱ (۲۰۱۹) در محیط جهانی شده امروز، شرکت‌ها در مرحله‌هایی مبتنی بر یک مجموعه محصولات و یا خدمات واحد متحد شده، قابلیت اطمینان سیستم را افزایش داده، زمان تحویل را کاهش و هزینه‌های اضافی برای مشتری نهایی را حذف کرده‌اند. که ادغام این مراحل به عنوان زنجیره تأمین شناخته می‌شود (۵).

محیط زیست (۱۶)، فشار بر تأمین‌کننده برای انجام اقدامات زیست‌محیطی (۱۲)، استفاده از برچسب زیست‌محیطی بر محصولات (۱۳)، می‌باشد. این اقدامات از جنس شرایط یا ضوابطی هستند که توسط سازمان برای تأمین‌کننده وضع می‌شود.

تمرکز بر خط تولید و سازگاری آن با محیط زیست یکی دیگر از فاکتورهایی است که محققان بدان پرداخته‌اند. استفاده از سیستم یا فرایند جهت کنترل مواد آسیب‌زا (۱۵)، استفاده از فناوری کارآمد جهت کاهش مصرف انرژی (۹)، استفاده از سیستم / فرآیند برای به حداقل رساندن ضایعات در حین تولید (۱۲)، تولید مجدد و تولید ناب (۱۰)، تولید پاک (۱۵)، استفاده بهتر از ظرفیت (۱۶)، هزینه‌های پایین‌تر مواد اولیه، افزایش بهره‌وری تولید و بهبود تصویر شرکت (۹)، راهکارهایی است که برای این کار به آن‌ها پرداخته شده است. بسته‌بندی سبز شامل بسته‌بندی سازگار با محیط زیست (۱۶) و بسته‌بندی قابل بازیافت و استفاده مجدد (۱۲) نیز در این زمینه مطرح شده است. همچنین مفاهیمی مانند انبارداری سبز (شامل کاهش سطح موجودی (۱۰)، فروش موجودی‌ها و مواد اضافی (۱۳)، فروش تجهیزات سرمایه‌ای اضافی (۱۵))، لجستیک سبز (شامل حمل و نقل سازگار با محیط زیست (۱۶)، استفاده از سوخت‌های سبز مانند مقدار گوگرد کم و سوخت‌های جایگزین مانند گاز طبیعی مایع (۱۰)) و لجستیک معکوس (شامل فروش یا استفاده مجدد از قطعات یا اجزاء استفاده شده (۹) و جایگزینی موارد منسوخ یا قدیمی در حال استفاده (۱۰))، برای سازگاری صنعت و محیط زیست مورد توجه قرار گرفته‌اند.

چگونگی همکاری با تأمین‌کنندگان و مشتریان از دیگر موضوعاتی است که برای حفظ محیط زیست توسط صنعت مورد عنایت محققین قرار گرفته است. مشارکت تأمین‌کنندگان در برنامه‌ریزی و طراحی می‌تواند باعث استفاده از مواد مناسب-تراکم‌تر در تولید محصولات شود (۷). به اشتراک-گذاری اهداف GSCM با تأمین‌کنندگان و فروشندگان (۹)، به اشتراک‌گذاری تکنیک‌ها و دانش مدیریت محیط زیست با آن‌ها (۱۰)، نظارت بر وضعیت انطباق زیست محیطی و اقدامات

دارند (۸). محصولاتی که بطور مستقیم از منابع طبیعی به عنوان ورودی استفاده می‌کنند بیشتر نیازمند آنند که به روش سبز مدیریت شوند. بکارگیری مواد شیمیایی متنوع در صنایع سلولزی باعث ایجاد پساب‌ها و ضایعاتی می‌شود که برای محیط زیست زیان آورند. لذا مدیریت زنجیره تأمین سبز در این‌جا اهمیت دوچندان می‌یابد. ایجاد ارتباط مناسب بین صنعت و محیط زیست بگونه‌ای که کمترین زیان به محیط زیست وارد شود مستلزم اقداماتی است که برخی با عنوان مدیریت سبز و برخی تحت عناوین حفظ محیط زیست در مطالعات مختلف آورده شده‌اند.

برخی از این اقدامات به محصول و طراحی آن ارتباط دارند. طراحی محصولاتی که بتوانند با مصرف مواد یا انرژی کمتری کار کنند (۹)، طراحی محصول به نحوی که پس از خرابی قابل بازیافت یا تعمیر باشد (۸)، طراحی محصولات یا فرایندهایی که بتوانند بجای استفاده از مواد سمی و مضر برای محیط زیست، از مواد دوستدار محیط استفاده کنند (۱۰) و در نهایت، طراحی محصولاتی که زباله کمتری تولید می‌کنند و یا منابع ورودی کمتری برای کار نیاز دارند (۱۱)، در این دسته از اقدامات قرار می‌گیرند. برخی دیگر به مدیریت سبز سازمان اشاره دارند. تعیین اهداف و ارزش‌های زیست‌محیطی برای سازمان و کارکنان (۱۲)، هدفگذاری‌های بلندمدت و میان‌مدت برای کاهش انتشار کربن (۱۲)، نظارت و ممیزی انطباق با استانداردهای زیست‌محیطی (۱۳)، تدوین، اجرا و مستندسازی برنامه اقدامات اصلاحی در راستای حفظ محیط زیست (۹)، تعهد و حمایت مدیران ارشد برای اجرای GSCM (۱۱)، آموزش و تعهد مدیریت سطح میانه و کارکنان برای اجرای GSCM (۱۳)، اخذ و اجرای گواهینامه ISO 14001 و استانداردهای مشابه آن (۷)، ارائه آموزش‌های زیست‌محیطی و مدیریت کربن و آلاینده‌ها (۱۲)، همگی به اقدامات مدیریتی در این زمینه توجه دارند. برخی محققین به خرید سبز توصیه کرده‌اند. این مفهوم شامل تعیین الزامات زیست‌محیطی برای خرید اقلام (۱۴)، انتخاب تأمین‌کنندگان با در نظر گرفتن معیارهای زیست‌محیطی (۱۵)، خرید مواد اولیه سازگار با

که بعد مدیریت زیست‌محیطی داخلی مهم‌ترین شاخص مدیریت زنجیره تأمین سبز در صنعت کشاورزی است. مادیاتی و همکاران (۲۰۱۸) مدیریت زنجیره تأمین سبز را از ابتدا تاکنون مورد بررسی قرار دادند. آن‌ها برای دستیابی به این پدیده و حفظ محیط زیست بطور کلی، سه موضوع منابع، تولید و بازیافت را مورد بررسی قرار داده‌اند. در این بررسی سایر شاخص‌ها در سه دسته مذکور دسته‌بندی شده‌اند و نتیجه نشان داده که تولید و بازیافت تاثیر بیشتری بر حفظ محیط زیست دارند (۷). مارتینز و ماتیاژاگان (۲۰۲۰) به بررسی روش‌ها و روند مدیریت زنجیره تأمین سبز در صنایع تولیدی پرداخته‌اند. نتیجه تحقیق آن‌ها نشان داد که جنبه‌های مهندسی تولید محصول نظیر طراحی و ساخت، بر سلامت محیط زیست تاثیرگذار است.

تحقیق حاضر به دنبال شناسایی و اولویت‌بندی شاخص‌های مدیریت زنجیره تأمین سبز در صنایع تولید محصولات سلولزی قم است. هدف تحقیق این است که شاخص‌های مدیریت زنجیره تأمین سبز در صنایع تولید محصولات سلولزی مشخص شوند و همچنین مشخص شود هر یک از این شاخص‌ها در این صنعت از چه اولویت بندی برخوردار است. این موضوع می‌تواند باعث شود فاکتورهایی که حداکثر تاثیر بر مدیریت زنجیره تأمین سبز در این صنعت دارند مشخص شوند و با بهبود آن‌ها آسیب کمتری توسط این صنعت به محیط زیست قم وارد آورد.

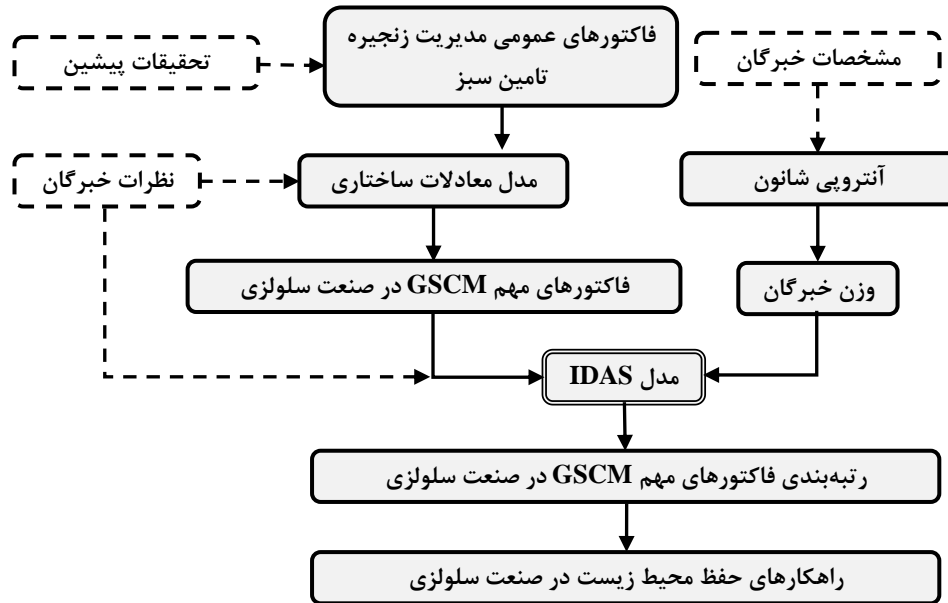
روش تحقیق

جامعه آماری پژوهش حاضر را مدیران و کارشناسان صنایع تولید محصولات سلولزی قم و اساتید دانشگاهی فعال در زمینه زنجیره تأمین سبز تشکیل داده‌اند (۱۰ استاد دانشگاه، ۴ مدیر و ۶ کارشناس در صنایع سلولزی). روش نمونه‌گیری در این پژوهش به صورت قضاوتی و هدفمند و زمان تحقیق در سال ۱۳۹۸ بوده است. فرایند تحقیق در شکل زیر نشان داده شده است:

عملیاتی تأمین‌کنندگان (۷)، همکاری با تأمین‌کنندگان در مدیریت جریان معکوس مواد و بسته‌بندی (۱۰)، ابلاغ اهداف پایداری به تأمین‌کنندگان (۱۰)، بازخورد مشتری برای طراحی زیست محیطی (۱۷) و همکاری مشتری برای تولید پاک‌تر (۸)، در این زمره‌اند.

شارما و همکاران (۲۰۱۷) تمرکز بر عملکرد اقتصادی را با حفظ محیط زیست مرتبط می‌دانند. به این صورت که فاکتورهایی مانند کاهش هزینه مصرف انرژی، تلاش برای ایجاد نوآوری، کاهش هزینه دفع زباله، کاهش خسارت‌های زیست‌محیطی، افزایش درآمد شرکت، کاهش هزینه‌های مرتبط با خدمات و افزایش سهم بازار با حفظ محیط زیست رابطه مثبت دارند. در این زمینه رستم‌زاده و همکاران (۲۰۱۵) به رابطه عملکرد عملیاتی و محیط زیست پرداخته‌اند. بهبود در استفاده از ظرفیت، کاهش زمان تحویل، ارتقاء کیفیت و تصویر برند، ارتقاء روابط عمومی و افزایش وفاداری به برند از دید این محققین می‌تواند منجر به مدیریت زنجیره تأمین سبز در سازمان شوند. مارتینز و ماتیاژاگان (۲۰۲۰) به عملکرد زیست‌محیطی پرداخته‌اند. فاکتورهایی نظیر قابلیت GSCM در کاهش انتشار کربن، اثربخشی سیستم در جهت کاهش آلاینده‌های آب و جامد و کاهش مواد مضر و سمی با اجرای GSCM از این قبیل‌اند.

در پژوهش رستم‌زاده (۲۰۱۵) که با هدف ارزیابی شاخص‌های مدیریت زنجیره تأمین سبز در یک شرکت تولیدکننده لب‌تاب در مالزی انجام شد، ۲۹ شاخص زنجیره تأمین سبز در قالب ۶ بعد شناسایی شدند و نتایج رتبه‌بندی ابعاد نشان داد که طراحی زیست‌محیطی در رتبه اول قرار دارد. به همین ترتیب، تولید سبز - خرید سبز - بازیافت سبز - حمل و نقل سبز و انبارداری سبز در رتبه‌های بعدی قرار دارند و در میان شاخص‌ها، طراحی محصول برای استفاده مجدد، بازیافت و غیره در اولویت اول قرار دارد. در تحقیق هسو و هو (۲۰۰۸) که شاخص‌های مدیریت زنجیره تأمین سبز را در صنعت الکترونیکی در تایوان اولویت‌بندی کرده است، شاخص "ایجاد بانک اطلاعاتی زیست‌محیطی" به عنوان مهم‌ترین شاخص در اولویت اول قرار گرفت. شارما و همکاران (۲۰۱۷) نشان دادند

شکل ۱- فرایند تحقیق

Figure 1. Research process

جدول ۱- شاخص‌ها و ابعاد ارزیابی عملکرد مدیریت زنجیره تأمین سبز

Table 1. Indicators and dimensions of green supply chain management performance evaluation

۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	زیرشاخص منبع	شاخص اصلی
	*			*	*	*	*	*			۱- طراحی محصول برای کاهش مصرف مواد / انرژی	طراحی زیست- محیطی
	*			*		*	*	*			۲- طراحی محصول برای استفاده مجدد، بازیافت و غیره	
	*			*	*	*	*	*			۳- طراحی برای کاهش استفاده از مواد مضر / سمی	
		*			*	*					۴- طراحی با تمرکز بر کاهش مصرف منابع و تولید زباله	
					*		*	*			۱- تعیین اهداف زیست‌محیطی و کاهش انتشار کربن	مدیریت زیست- محیطی
				*			*	*			۲- نظارت و ممیزی انطباق با محیط زیست	
								*			۳- فرآیند مستند برای اجرای برنامه اقدام اصلاحی	
*				*	*	*		*			۴- تعهد مدیریت ارشد برای اجرای GSCM	
				*				*			۵- تعهد مدیریت سطح میانه برای اجرای GSCM	
		*		*		*	*	*	*	*	۶- گواهینامه ISO 14001	
					*		*				۷- ارائه آموزش‌های زیست‌محیطی و مدیریت کربن	
*			*		*						۱- تعیین الزامات زیست‌محیطی برای خرید اقلام	خرید سبز

*	*	*	*	*	*	*	*	*	۲- انتخاب تأمین کنندگان با در نظر گرفتن معیارهای زیست محیطی	
	*		*				*		۳- خرید مواد اولیه سازگار با محیط زیست	
	*		*		*		*		۴- فشار بر تأمین کننده برای انجام اقدامات زیست-محیطی	
			*	*			*		۵- برچسب زیست محیطی بر محصولات	
		*					*	*	۱- استفاده از سیستم / فرایند کنترل مواد خطرناک	
			*		*		*		۲- استفاده از فناوری کارآمد جهت کاهش مصرف انرژی	تولید سبز
	*			*		*	*		۳- استفاده از سیستم / فرآیند برای به حداقل رساندن ضایعات در حین تولید	
	*					*			۴- تولید مجدد و تولید ناب	
	*	*		*		*			۵- تولید پاک تر	
	*					*			۶- استفاده بهتر از ظرفیت	
						*	*		۷- هزینه های پایین تر مواد اولیه، افزایش بهره وری تولید و بهبود تصویر شرکت	
	*					*			۱- بسته بندی سازگار با محیط زیست	بسته بندی سبز
				*		*			۲- بسته بندی قابل بازیافت و استفاده مجدد	
	*					*			۱- کاهش سطح موجودی	انبارداری سبز
	*	*		*		*			۲- فروش موجودی ها / مواد اضافی	
	*	*		*		*			۳- فروش تجهیزات سرمایه ای اضافی	
	*					*			۱- حمل و نقل سازگار با محیط زیست	لجستیک سبز
	*					*			۲- استفاده از سوخت های سبز و سوخت های جایگزین مانند گاز طبیعی مایع	
						*	*		۱- فروش یا استفاده مجدد از قطعات یا اجزاء استفاده شده	لجستیک معکوس
				*		*			۲- جایگزینی موارد منسوخ یا قدیمی در حال استفاده	
						*	*	*	۱- مشارکت تأمین کننده در برنامه ریزی / طراحی	همکاری با تأمین کنندگان و مشتریان
							*		۲- اشتراک گذاری اهداف GSCM با تأمین کنندگان و فروشندگان	
						*			۳- به اشتراک گذاری تکنیک ها و دانش مدیریت محیط زیست با تأمین کنندگان	
						*		*	۴- نظارت بر وضعیت انطباق زیست محیطی و اقدامات عملیاتی تأمین کنندگان	

						*			۵- همکاری با تأمین‌کنندگان در مدیریت جریان معکوس مواد و بسته‌بندی	
						*			۶- ابلاغ اهداف پایدارسازی به تأمین‌کنندگان	
	*	*		*	*		*		۷- بازخورد مشتری برای طراحی زیست محیطی	
	*			*	*		*	*	۸- همکاری مشتری برای تولید پاک‌تر	
							*		۱- کاهش هزینه مصرف انرژی	عملکرد اقتصادی
							*		۲- تلاش برای ایجاد نوآوری	
							*		۳- کاهش هزینه دفع زیاده	
							*		۴- کاهش خسارت‌های زیست‌محیطی	
							*		۵- افزایش درآمد شرکت	
							*		۶- کاهش هزینه‌های مرتبط با خدمات و افزایش سهم بازار	
	*						*		۱- کاهش زمان تحویل	عملکرد عملیاتی
							*		۲- بهبود در استفاده از ظرفیت	
							*		۳- ارتقاء کیفیت و تصویر برند	
							*		۴- ارتقاء روابط عمومی	
							*		۵- افزایش وفاداری به برند	
						*	*	*	۱- قابلیت <i>GSCM</i> در کاهش انتشار کربن	عملکرد زیست محیطی
							*		۲- اثربخشی سیستم در جهت کاهش آلاینده‌های آب و جامد	
							*	*	۳- کاهش مواد مضر و سمی با اجرای <i>GSCM</i>	

آنتروپی با استفاده از رابطه ۳، مرحله ۴ محاسبه درجه انحراف هر شاخص با استفاده از رابطه ۴ و در نهایت محاسبه وزن‌ها با استفاده از رابطه ۵.

$$X = [X_{ij}]_{n \times m} = \begin{pmatrix} a_{11} & \dots & a_{1m} \\ \vdots & \dots & \vdots \\ a_{n1} & \dots & a_{nm} \end{pmatrix} \quad (1)$$

$$P_{ij} = \frac{X_{ij}}{\sum_{i=1}^m X_{ij}} \quad (2)$$

$$E_j = -K \sum_{i=1}^m (P_{ij} \times \ln P_{ij}) \quad (3)$$

$$d_j = 1 - E_j \quad (4)$$

$$W_j = \frac{d_j}{\sum_{j=1}^n d_j} \quad (5)$$

نتیجه اجرای گام اول یعنی شناسایی شاخص‌های مدیریت زنجیره تأمین سبز، در جدول ۱ آورده شده است. بر این اساس پرسشنامه تحقیق طراحی گردید. مقدار آلفای کرونباخ برابر ۰/۹۰۲ محاسبه گردید که نشان‌دهنده سطح مطلوب پایایی پرسشنامه است.

سپس خبرگان نهایی با توجه به معیارهای (تحصیلات، سابقه کار، سوابق مدیریتی و تعداد پژوهش‌های انجام شده توسط خبره در زمینه زنجیره تأمین سبز) و با استفاده از تکنیک آنتروپی شانون وزن‌دهی شدند. این تکنیک واریانس محور است و هر چقدر یک نفر از نظر معیارهای مذکور از دیگران متمایزتر باشد، وزن بیشتری به وی اختصاص می‌یابد. تحلیل داده‌ها توسط این تکنیک در ۵ گام به شرح زیر انجام می‌شود. مرحله ۱ تشکیل ماتریس تصمیم مطابق با رابطه ۱، مرحله ۲ تشکیل ماتریس نرمال با استفاده از رابطه ۲، مرحله ۳ محاسبه مقدار

پنجم فواصل مثبت و منفی موزون برای تمامی گزینه‌ها با استفاده از روابط ۱۱ و ۱۲ بی‌مقیاس‌سازی می‌شوند. در گام ششم (آخر) امتیاز ارزیابی برای همه گزینه‌ها محاسبه و اولویت گزینه‌ها با استفاده از رابطه ۱۳ تعیین می‌شود.

$$AV_j = \frac{\sum_{i=1}^n X_{ij}}{n} \quad (۶)$$

$$PDA_{ij} = \text{Max} \left\{ \frac{0, (X_{ij} - AV_j)}{AV_j} \right\} \quad (۷)$$

$$NDA_{ij} = \text{Max} \left\{ \frac{0, (AV_j - X_{ij})}{AV_j} \right\} \quad (۸)$$

$$SP_i = \sum W_j \times PDA_{ij} \quad (۹)$$

$$SN_i = \sum W_j \times NDA_{ij} \quad (۱۰)$$

$$NSP_i = \frac{SP_i}{\text{Max}_i (SP_i)} \quad (۱۱)$$

$$NSN_i = 1 - \frac{SN_i}{\text{Max}_i (SN_i)} \quad (۱۲)$$

$$AS_i = \frac{1}{2} (NSP_i + NSN_i) \quad (۱۳)$$

یافته‌ها

در مرحله شناسایی شاخص‌های مدیریت زنجیره تأمین سبز در صنعت سلولزی قم، مطابق جدول ۱، ۵۴ شاخص در قالب ۱۲ حوزه احصا گردید. در مرحله دوم جهت نهایی شدن شاخص‌های ارزیابی عملکرد مدیریت زنجیره تأمین سبز از تحلیل عاملی تأییدی با رویکرد حداقل مربعات جزئی و نرم‌افزار smart PLS3.2.9 استفاده شد. مدل استفاده شده در این مرحله همراه با خروجی مدل در شکل زیر نشان داده شده است.

معمولاً از معادلات ساختاری یا SEM برای ارتباط متغیرهایی استفاده می‌شود که هر یک دارای زیر مولفه‌هایی هستند. از آنجا که در این‌جا قصد محقق صرفاً محاسبه نقش زیرمولفه‌ها در مولفه اصلی بوده است، لذا از یک متغیر مجازی به عنوان متغیر وابسته استفاده شده است. در ادامه آزمون T برای معنی‌داری نقش متغیرها اجرا گردید. شاخص‌هایی که بار عاملی آن‌ها بیشتر از ۰/۴، آماره T آن‌ها بیشتر از ۱/۹۶ و P کمتر از

a_{ij} نمره‌ای است که گزینه i از شاخص j دریافت می‌کند. گزینه‌ها افراد هستند و شاخص‌ها مدرک تحصیلی، سابقه کار و غیره که توسط آن‌ها افراد با هم مقایسه می‌شوند و فردی می‌تواند وزن بیشتری را به خود اختصاص دهد که بتواند نمره بیشتری از این شاخص‌ها کسب کند.

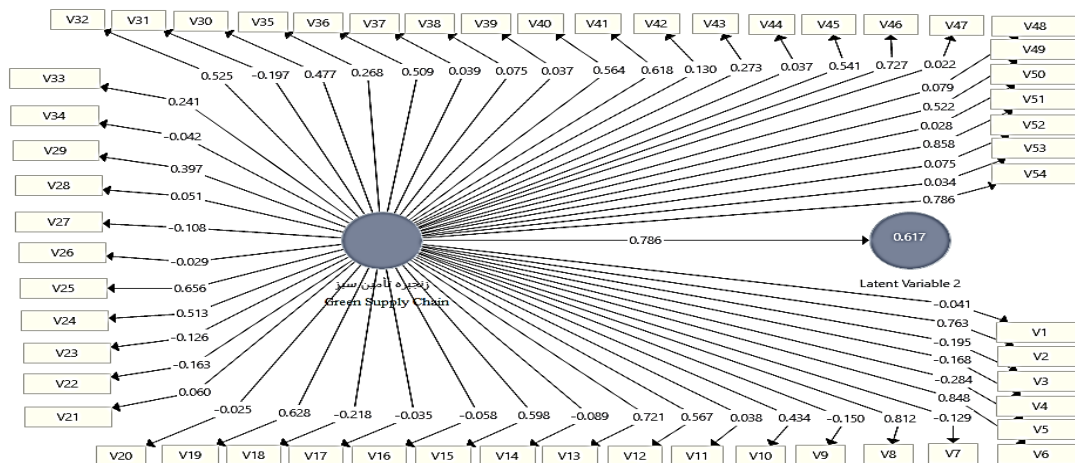
در ادامه برای اولویت‌بندی فاکتورهای مدیریت زنجیره تأمین سبز در صنعت سلولزی قم، از تکنیک تصمیم‌گیری چندمعیاره ایداس^۱ استفاده شد. در این‌جا مساله آن است که با استفاده از شاخص‌های مختلف (در این تحقیق یعنی نظر افراد مختلف) چگونه می‌توان بهترین گزینه (در این تحقیق یعنی موثرترین فاکتور مدیریت زنجیره تأمین سبز) را مشخص کرد و یا گزینه‌ها را رتبه‌بندی کرد. تکنیک ایداس یا ارزیابی بر مبنای فاصله از راه‌حل میانگین اولین بار توسط کشاورز و قربانی (۲۰۱۵) ارائه شد. در تکنیک ایداس بهترین راه‌حل مربوط به فاصله از راه‌حل میانگین است. در این روش نیازی به محاسبه ایده‌آل مثبت و منفی نیست بلکه دو معیار برای ارزیابی مطلوب بودن گزینه‌ها در نظر گرفته می‌شوند: اول اندازه‌گیری فاصله مثبت از میانگین و دوم فاصله منفی از میانگین است. این اقدامات می‌تواند تفاوت بین هر گزینه و راه‌حل متوسط را نشان دهد. ارزیابی گزینه‌ها با توجه به ارزش بالاتر فاصله مثبت از میانگین و مقادیر پایین‌تر فاصله منفی از میانگین صورت می‌گیرد. مقادیر بالاتر فاصله مثبت از میانگین و یا مقادیر کمتر فاصله منفی از میانگین نشان دهنده این است که آن گزینه بهتر است (۱۸). مراحل تجزیه و تحلیل داده‌ها توسط تکنیک ایداس در ۶ گام به شرح زیر انجام می‌شود.

در گام اول ماتریس تصمیم مطابق با رابطه ۱ تشکیل می‌شود. در گام دوم با استفاده از رابطه ۶ ماتریس میانگین برای تمامی معیارها به دست می‌آید. در گام سوم ماتریس فاصله مثبت از میانگین و ماتریس فاصله منفی از میانگین با استفاده از روابط ۷ و ۸ محاسبه می‌شود. در گام چهارم فواصل مثبت و منفی موزون با استفاده از روابط ۹ و ۱۰ تعیین می‌شوند. در گام

1-EDAS (Evaluation Based on Distance from Average Solution)

شاخص، با کمی اغماض مورد تأیید قرار گرفت. جدول ۲، شاخص‌های تأیید شده نهایی را گزارش می‌کند که تعداد آن‌ها ۲۱ عامل است.

۰/۰۵ داشتند، جهت ادامه تحلیل‌ها مورد تأیید قرار گرفتند (انتخاب شدند). برای شاخص "حمل و نقل سازگار با محیط زیست" مقدار بار عاملی آن ۰/۳۹۷ به دست آمد که با اختلاف جزئی کمتر از ۰/۴ محاسبه شد اما آماره T آن ۲/۷۴۸ به دست آمد و از عدد ۱/۹۶ بیشتر است، که به دلیل اهمیت این

شکل ۲- مدل ساختاری و خروجی نرم‌افزار PLS

Figure 2 . Structural model and output of PLS software

جدول ۲- شاخص‌های نهایی شده ارزیابی عملکرد مدیریت زنجیره تأمین سبز

Table 2 . Final indicators for evaluating the performance of green supply chain management

کد	شاخص	نماد	بار عاملی	آماره T	P
A1	طراحی محصول برای استفاده مجدد، بازیافت و غیره	V2	۰/۷۶۳	۵/۹۱۰	۰/۰۰۰
A2	نظارت و ممیزی انطباق با محیط زیست	V6	۰/۸۴۸	۷/۲۷۲	۰/۰۰۰
A3	تعهد مدیریت ارشد برای اجرای GSCM	V8	۰/۸۱۲	۷/۱۰۱	۰/۰۰۰
A4	گواهینامه ISO 14001	V10	۰/۴۳۴	۳/۱۰۶	۰/۰۰۲
A5	تعیین الزامات زیست‌محیطی برای خرید اقلام	V12	۰/۵۶۷	۳/۶۱۰	۰/۰۰۰
A6	انتخاب تأمین‌کنندگان با در نظر گرفتن معیارهای زیست‌محیطی	V13	۰/۷۲۱	۵/۵۹۸	۰/۰۰۰
A7	فشار بر تأمین‌کننده برای انجام اقدامات زیست محیطی	V15	۰/۵۹۸	۴/۳۰۹	۰/۰۰۰
A8	استفاده از سیستم / فرآیند برای به حداقل رساندن ضایعات در حین تولید	V19	۰/۶۲۸	۵/۳۵۶	۰/۰۰۰
A9	بسته‌بندی سازگار با محیط زیست	V24	۰/۵۱۳	۳/۹۴۸	۰/۰۰۰
A10	بسته‌بندی قابل بازیافت و استفاده مجدد	V25	۰/۶۵۶	۵/۷۴۹	۰/۰۰۰
A11	حمل و نقل سازگار با محیط زیست	V29	۰/۳۹۷	۲/۷۴۸	۰/۰۰۶
A12	استفاده از سوخت‌های سبز مانند مقدار گوگرد کم و سوخت‌های جایگزین مانند گاز طبیعی مایع	V30	۰/۴۷۷	۲/۷۰۹	۰/۰۰۷
A13	جایگزینی موارد منسوخ یا قدیمی در حال استفاده	V32	۰/۵۲۵	۳/۵۰۳	۰/۰۰۱
A14	نظارت بر وضعیت انطباق زیست‌محیطی و اقدامات عملیاتی تأمین‌کنندگان	V36	۰/۵۰۹	۲/۹۰۹	۰/۰۰۴
A15	همکاری مشتری برای تولید پاک‌تر	V40	۰/۵۶۴	۴/۴۷۳	۰/۰۰۰

کد	شاخص	نماد	بار عاملی	آماره T	P
A16	کاهش هزینه مصرف انرژی	V41	۰/۱۶۱۸	۵/۴۹۹	۰/۰۰۰
A17	افزایش درآمد شرکت	V45	۰/۵۴۱	۲/۷۶۵	۰/۰۰۶
A18	کاهش هزینه‌های مرتبط با خدمات و افزایش سهم بازار	V46	۰/۷۲۷	۴/۶۷۵	۰/۰۰۰
A19	ارتقاء کیفیت و تصویر برند	V49	۰/۵۲۲	۴/۲۱۴	۰/۰۰۰
A20	افزایش وفاداری به برند	V51	۰/۸۵۸	۶/۹۹۵	۰/۰۰۰
A21	کاهش مواد مضر و سمی با اجرای GSCM	V54	۰/۷۸۶	۷/۴۵۹	۰/۰۰۰

در مرحله سوم، با توجه به معیارهای تحصيلات، سابقه کار، سوابق مدیریتی و تعداد پژوهش‌های انجام شده توسط هر خبره در زمینه زنجیره تأمین سبز، با استفاده از تکنیک آنتروپی

شانون و با استفاده از روابط ۱ تا ۵ به خبرگان وزن‌دهی شد. بدین معنی که با استفاده از رابطه ۱، ماتریس تصمیم مطابق جدول زیر تشکیل شد.

جدول ۳- ماتریس اولیه بر اساس مشخصات خبرگان

Table 3. Initial matrix based on experts' specifications

معیار	خبره																			
	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
تحصيلات	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳	۳
سابقه کار	۵	۳	۴	۲	۶	۳	۵	۸	۶	۷	۹	۷	۱۰	۱۱	۸	۵	۶	۹	۷	۸
سوابق مدیریتی	۲	۲	۱	۱	۳	۱	۱	۴	۱	۴	۲	۴	۴	۱	۱	۱	۱	۱	۱	۱
سوابق پژوهشی	۲	۲	۳	۲	۴	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۲	۱	۱	۱	۱	۱	۱

گام‌های بعدی مطابق با روابط ۲ تا ۵ صورت پذیرفت و در گام نهایی، وزن شاخص‌ها (خبرگان) با استفاده مطابق جدول زیر محاسبه شد.

جدول ۴- وزن‌دهی به خبرگان نهایی با استفاده از تکنیک آنتروپی شانون

Table 4. Weighting of final experts using Shannon entropy technique

خبره	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
وزن	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰	۰/۰۰۰

مشاهده می‌شود که وزن افراد با یکدیگر یکسان نیست. مثلاً خبره شماره ۱۴ با وزن ۰/۱۱۸، بیشترین وزن و خبره شماره ۲ با وزن ۰/۰۰۴، کمترین وزن را در اولویت‌بندی شاخص‌های مدیریت زنجیره تأمین سبز در صنعت سلولزی قم دارند. در مرحله چهارم، شاخص‌های مدیریت زنجیره تأمین سبز با استفاده از تکنیک تصمیم‌گیری چندمعیاره ایداس اولویت‌بندی

شدند. در گام اول پس از تکمیل پرسشنامه‌ها توسط ۲۰ نفر از خبرگان و همچنین استفاده از رابطه ۱، ماتریس تصمیم مطابق جدول شماره زیر تشکیل شد.

جدول ۵- ماتریس تصمیم بر اساس نظرات خبرگان نهایی

Table 5. Decision matrix based on the opinions of final experts

گزینه	خبره	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵	۱۶	۱۷	۱۸	۱۹	۲۰
A1		۳	۲	۳	۲	۳	۳	۴	۴	۴	۴	۴	۳	۴	۳	۵	۲	۵	۵	۵	۴
A2		۵	۴	۵	۴	۴	۵	۴	۵	۴	۵	۴	۵	۴	۵	۴	۵	۴	۲	۵	۲
A3		۴	۴	۳	۴	۴	۳	۳	۴	۳	۳	۴	۵	۳	۵	۳	۴	۵	۲	۲	۲
A4		۴	۴	۴	۳	۴	۴	۳	۳	۴	۳	۳	۳	۴	۴	۴	۳	۴	۵	۴	۳
A5		۴	۳	۳	۴	۵	۵	۴	۴	۳	۵	۴	۵	۳	۵	۴	۴	۳	۵	۵	۳
A6		۵	۴	۵	۵	۵	۴	۴	۴	۴	۴	۵	۵	۵	۵	۵	۴	۳	۱	۱	۵
A7		۴	۵	۴	۴	۵	۵	۳	۴	۵	۴	۳	۳	۴	۳	۴	۵	۳	۳	۳	۳
A8		۵	۵	۵	۵	۵	۳	۲	۵	۳	۳	۴	۴	۳	۲	۵	۵	۳	۳	۳	۳
A9		۳	۱	۳	۳	۳	۳	۱	۴	۵	۳	۴	۲	۴	۲	۵	۵	۴	۴	۵	۵
A10		۴	۳	۵	۴	۵	۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴	۴	۳	۴	۴	۴	۵	۴	۲
A11		۵	۳	۳	۴	۵	۲	۳	۳	۴	۲	۲	۵	۵	۳	۴	۳	۵	۵	۴	۴
A12		۴	۳	۳	۴	۵	۲	۲	۴	۴	۴	۵	۵	۵	۳	۴	۴	۴	۵	۴	۴
A13		۵	۴	۴	۴	۵	۴	۲	۴	۴	۴	۵	۲	۵	۴	۴	۴	۴	۵	۵	۲
A14		۳	۳	۱	۲	۳	۱	۳	۴	۴	۴	۴	۳	۳	۴	۲	۳	۲	۳	۱	۴
A15		۴	۴	۴	۴	۵	۳	۳	۴	۴	۴	۴	۴	۴	۲	۴	۴	۴	۵	۵	۵
A16		۵	۴	۳	۴	۵	۳	۳	۴	۴	۴	۴	۴	۴	۳	۵	۴	۴	۴	۴	۴
A17		۴	۴	۳	۴	۴	۲	۳	۴	۳	۵	۴	۵	۴	۵	۴	۴	۴	۴	۴	۳
A18		۴	۳	۳	۴	۵	۳	۳	۴	۴	۳	۴	۳	۴	۴	۴	۴	۴	۵	۵	۳
A19		۳	۲	۳	۳	۴	۱	۳	۴	۲	۱	۴	۴	۴	۳	۴	۴	۴	۴	۴	۴
A20		۲	۱	۲	۲	۴	۳	۲	۴	۳	۱	۲	۱	۴	۳	۴	۴	۲	۱	۳	۲
A21		۲	۳	۳	۴	۳	۲	۴	۳	۵	۳	۱	۵	۳	۳	۳	۴	۱	۴	۳	۱

گام‌های دوم تا ششم مطابق روابط ۷ تا ۱۳ انجام شد و نتیجه

در قالب جدول زیر قابل مشاهده است:

جدول ۶- رتبه‌بندی عوامل مدیریت زنجیره تأمین سبز در صنعت سلولزی قم

Table 6. Ranking of green supply chain management factors in Qom cellulose industry

رتبه	ASi	NSNi	NSPi	شاخص
۶	۰/۶۹۷	۰/۷۸۵	۰/۶۰۸	A1
۳	۰/۷۵۸	۰/۷۴۷	۰/۷۷۰	A2
۱۵	۰/۴۹۵	۰/۵۳۶	۰/۴۵۴	A3
۱۴	۰/۵۷۲	۰/۸۲۹	۰/۳۱۵	A4
۲	۰/۷۷۸	۰/۸۶۷	۰/۶۸۸	A5
۱	۰/۷۸۳	۰/۵۶۶	۱/۰۰۰	A6

شاخص	<i>NSPi</i>	<i>NSNi</i>	<i>ASi</i>	رتبه
A7	۰/۲۴۳	۰/۶۹۲	۰/۴۶۸	۱۶
A8	۰/۳۵۵	۰/۵۷۱	۰/۴۶۳	۱۷
A9	۰/۶۰۵	۰/۶۱۶	۰/۶۱۱	۱۲
A10	۰/۴۱۲	۰/۸۵۰	۰/۶۳۱	۱۱
A11	۰/۵۴۸	۰/۸۱۲	۰/۶۸۰	۹
A12	۰/۵۷۶	۰/۹۰۴	۰/۷۴۰	۴
A13	۰/۶۴۴	۰/۷۴۶	۰/۶۹۵	۸
A14	۰/۲۴۱	۰/۱۰۵	۰/۱۷۳	۱۹
A15	۰/۵۸۱	۰/۷۰۹	۰/۶۴۵	۱۰
A16	۰/۴۷۱	۰/۹۲۰	۰/۶۹۶	۷
A17	۰/۵۹۸	۰/۸۳۴	۰/۷۱۶	۵
A18	۰/۵۲۴	۰/۶۵۵	۰/۵۹۰	۱۳
A19	۰/۱۹۴	۰/۶۸۶	۰/۴۴۰	۱۸
A20	۰/۰۳۸	۰/۰۰۰	۰/۰۱۹	۲۱
A21	۰/۱۸۷	۰/۰۴۵	۰/۱۱۲	۲۰

مطابق جدول فوق گزینه‌ای که *ASi* بالاتری دارد در اولویت بالاتری قرار می‌گیرد. گزینه A6 (انتخاب تأمین‌کنندگان با در نظر گرفتن معیارهای زیست محیطی) با ۰/۷۸۳، بالاترین امتیاز را به خود اختصاص داد و به عنوان مهم‌ترین گزینه انتخاب شد. با وجود این، جدول فوق نشان می‌دهد که امتیاز تمام معیارها بسیار نزدیک به هم است (به جز سه مورد آخر) و تفاوت بسیار اندکی بین اولویت اول و اولویت‌های بعدی وجود دارد. در نهایت نتایج نشان داد که معیارهای "انتخاب تأمین‌کنندگان با در نظر گرفتن معیارهای زیست محیطی، تعیین الزامات زیست محیطی برای خرید اقلام در رتبه دوم و نظارت و ممیزی انطباق با مقررات زیست محیطی، با اختلاف بسیار اندک در اولویت‌های اول تا سوم قرار گرفتند. از آنجا که انتخاب تأمین‌کنندگان با در نظر گرفتن معیارهای زیست محیطی و تعیین الزامات زیست محیطی برای خرید اقلام زیرگروه شاخص خرید سبز هستند، در مدیریت و برنامه‌ریزی تولید محصولات سلولزی باید به این شاخص توجه بیشتری شود. همچنین نظارت و ممیزی انطباق با مقررات زیست محیطی زیرگروه

شاخص خرید سبز هستند که این موضوع نیز باید مورد توجه قرار گیرد. هر دو مورد شاخص لجستیک سبز (استفاده از سوخت‌های سبز و حمل و نقل سازگار با محیط زیست در اولویت بالاتری قرار دارند که به معنی اهمیت داشتن این شاخص بوده و به منظور بهبود زنجیره سبز باید به آن توجه شود. طراحی زیست محیطی و عملکرد تولیدکنندگان محصولات سلولزی نیز از اهمیت بالایی برخوردارند. براساس یافته‌های تحقیق حاضر و مشکلات زیست محیطی ناشی از فعالیت‌های اقتصادی در صنایع مختلف، تولیدکنندگان محصولات سلولزی بنابر وظیفه‌ای که در حفاظت از محیط زیست دارند باید به شاخص‌هایی همچون خرید سبز، مدیریت زیست محیطی، لجستیک سبز، عملکرد اقتصادی و طراحی زیست محیطی توجه بیشتری نمایند. همچنین سیاست‌گذاران اقتصادی، مدیران و متولیان دولتی مرتبط با تولید این محصولات نیز در زمینه نظارت و اجرای قوانین باید این شاخص‌ها را در نظر بگیرند.

بحث و نتیجه‌گیری

در کنار افزایش سطح تولید و رشد و توسعه و افزایش نسبی رفاه در دنیا، گرم شدن زمین و افزایش آلودگی ناشی از انتشار گازهای گلخانه‌ای و در نهایت تخریب محیط زیست به تهدیدی جدی برای سلامت بشر تبدیل شده است. بر این اساس حفظ محیط زیست و جلوگیری از تخریب آن از جنبه‌های مختلفی مورد توجه قرار گرفته است. مدیریت زنجیره تأمین سبز از جمله مواردی است که هم به لحاظ مدیریت اجرایی و هم به لحاظ علمی مورد توجه قرار گرفته و پژوهشگران در این زمینه مطالعاتی را انجام داده‌اند. پژوهش حاضر با هدف شناسایی و بررسی اهمیت شاخص‌های استقرار مدیریت زنجیره تأمین سبز

محصولات سلولزی استان قم انجام شد. در این مطالعه ابتدا با استفاده از مطالعات قبلی و نظر خبرگان، شاخص‌های مدیریت زنجیره تأمین سبز تعیین گردید و بعد از توزیع و جمع‌آوری پرسشنامه‌ها و تجزیه و تحلیل نتایج، این شاخص‌ها رتبه‌بندی شدند. در این پژوهش دو سوال اصلی مطرح شد که عبارتند از (۱) عوامل اصلی در مدیریت زنجیره تأمین سبز در صنایع سلولزی قم کدامند؟ و (۲) مهم‌ترین این عوامل کدامند؟ پاسخ سوال ۱ در قالب جدول ۲ به صورت ۲۱ عامل و پاسخ سوال دوم در جدول ۶ آورده شده است. جدول ۷ نتیجه همخوانی یا ناهمخوانی یافته‌های این تحقیق با تحقیقات قبلی را نشان می‌دهد:

جدول ۷- مقایسه تطبیقی نتیجه تحقیق با تحقیقات قبلی

Table 7. Comparative comparison of research results with previous researches

مغایر	مشابه	تحقیق مرتبط	نتیجه
	*	مارتینز و ماتیاژاگان (۲۰۲۰)	اهمیت عامل "انتخاب تأمین‌کنندگان با در نظر گرفتن معیارهای زیست‌محیطی" در GSCM صنعت سلولزی قم زیاد است.
	*	وان محمود و همکاران (۲۰۱۳)	اهمیت عامل "تعیین الزامات زیست‌محیطی برای خرید اقلام" در GSCM صنعت سلولزی قم زیاد است.
	*	اسلام و همکاران (۲۰۱۷)	اهمیت عامل "نظارت و ممیزی انطباق با محیط زیست" در GSCM صنعت سلولزی قم زیاد است.
*		مادیاتی و همکاران (۲۰۱۸)	اهمیت عامل "نظارت بر وضعیت انطباق زیست‌محیطی و اقدامات عملیاتی تأمین‌کنندگان" در GSCM صنعت سلولزی قم زیاد نیست.
*		شارما و همکاران (۲۰۱۷)	اهمیت عامل "کاهش مواد مضر و سمی با اجرای GSCM" در GSCM صنعت سلولزی قم زیاد نیست.
*		شارما و همکاران (۲۰۱۷)	اهمیت عامل "افزایش وفاداری به برند" در GSCM صنعت سلولزی قم زیاد نیست.

GSCM را در این صنعت بهبود بخشید. از بین آن‌ها وضع معیارهای زیست‌محیطی اهمیت بیشتری دارد و حاکی از آن است که بازار رقابت کامل در این صنعت وجود دارد. بدین معنی که این صنعت به تأمین‌کننده چسبندگی ندارد و تعداد آن‌ها و شرایط بازار به‌نحوی است که می‌توان آزادانه بهترین تأمین‌کننده را انتخاب کرد. رستم‌زاده و همکاران (۲۰۱۵) و

یادآور می‌شود که مهم‌ترین عوامل از رتبه ۱ تا ۳ در نظر گرفته شده‌اند. همچنین ۳ رتبه آخر جدول ۶ کم‌اهمیت‌ترین عوامل نامیده شده‌اند و برای ۱۵ عامل دیگر اهمیت متوسطی در نظر گرفته شده است. ردیف‌های ۱ تا ۳ هر سه نشان می‌دهند که در صنایع سلولزی استان قم، می‌توان تا حد زیادی با وضع شروط و شاخص‌هایی در انتخاب و همکاری با تأمین‌کننده،

Reference

1. Ying J & Li-jun Z. Study on green supply chain management based on circular economy. *Physics Procedia* 2012; 25: 1682-1688.
2. Maqbool A, Khan S, Haleem A & Khan MI. Investigation of Drivers Towards Adoption of Circular Economy: A DEMATEL Approach. *Recent Advances in Mechanical Engineering* 2020; 147-160.
3. Fahimnia B, Sarkis J, Boland J, Reisi M and Goh M. Policy insights from a green supply chain optimization model. *Int. J. Prod. Res* 2014; 53(21): 6522-6533.
4. Miguel AS, Sandro AB, Bárbara IR. Evaluating the Implementation of GSCM in Industrial Supply Chains: Two Cases in the Automotive Industry, *Chemical Engineering Transactions* 2015; 43: 1315-1320.
5. Council of Supply Chain Management. Obtained from: <http://www.cscmpspain.org/> recovered 2019 May 26.
6. JuusoTöyli S and Ojala L. Supply chain perspective on competitive strategies and green supply chain management strategies. *Journal of Cleaner Production* 2017;1303-1315.
7. Maditati DR, Munim ZH, Schramm HJ & Kummer S. A review of green supply chain management: From bibliometric analysis to a conceptual framework and future research directions. *Resources, Conservation and Recycling* 2018; 139: 150-162.
8. Martínez J and Mathiyazhagan K. Green Supply Chain Management: Evolution of the Concept, Practices and Trends. *Recent Advances in Mechanical Engineering* 2020; 47-56.

کانان و همکاران (۲۰۱۴) نیز نشان دادند که از طریق انتخاب درست تامین کننده می توان GSCM را ارتقا داد.

با توجه به سطر ۴ این جدول می توان گفت که حداقل در صنایع سلولزی قم نظارت مستقیم بر وضعیت انطباق زیست-محیطی و اقدامات عملیاتی تأمین کنندگان نمی تواند اثری بر GSCM داشته باشد. دلیل این موضوع آن است که مدیریت نتیجه گرا بیشتر از مدیریت فرایندگرا در این صنعت/استان رایج است. به علاوه در فضای داخل، بر خلاف کشورهای خارجی هنوز زمینه های فعالیت هایی بیرون از مرزهای سازمان و ورود به سازمان دیگر و رصد و کنترل فرایندهای آن مرسوم نیست.

در سطر ۵ نقش کاهش مواد مضر و سمی با اجرای GSCM رد شده است. یکی از دلایل این امر ماهیت صنعت سلولزی است که در آن مواد شیمیایی خاص و غیر قابل جایگزینی استفاده می شود. از طرفی در صنایع داخلی بخش تحقیق و توسعه نقش فعالی ندارد و سرعت اختراع و جایگزینی مواد جدید و سبز، بسیار کند است. همچنین استفاده از این مواد در بسیاری موارد مقرون بصره نیست. بنابراین استقبال زیادی توسط تولیدکنندگان از این عامل نشده است. یکی دیگر از دلایل این تفاوت ها، صناعی است که به عنوان مطالعه موردی انتخاب شده اند چراکه هیچ یک از صنایع انتخابی، از هر دو سوی زنجیره تامین (هم ورودی و هم خروجی) به محیط زیست آسیب وارد نمی کنند ولی در صنایع سلولزی چنین است.

عوامل انتهایی جدول ۶ لزوماً کم اهمیت یا بی اهمیت نیستند، بلکه در این صنعت و در این مطالعه اهمیت آن ها کمتر از دیگر عوامل به دست آمده است. تعمیم پذیری نتایج تا صنایع سلولزی کل کشور می تواند در نظر گرفته شود. براساس نتایج این پژوهش و تولید محصولات سازگار با محیط زیست و جلوگیری از آلودگی های زیست محیطی باید شاخص هایی همچون خرید سبز، مدیریت و طرای زیست محیطی و لجستیک سبز مورد توجه سیاست گذاران و تولیدکنندگان محصولات سلولزی قرار گیرد. به محققان آتی نیز توصیه می شود فاکتورهای GSCM صنعت سلولزی را در استان های دیگر بدست آورده و نتایج را با این مطالعه مقایسه کنند. نتیجه نشان خواهد داد دامنه تعمیم پذیری این تحقیق تا چه حدی خواهد بود.

- A, Bakar A. Manufacturing Performance in Green Supply Chain Management. *World Applied Sciences Journal* 2013; 21: 76–84.
15. Tseng ML & Chiu ASF. Evaluating firm's green supply chain management in linguistic preferences. *Journal of Cleaner Production* 2013; 40: 22–31.
 16. Rostamzadeh R, Govindan K, Esmaili A & Sabaghi M. Application of fuzzy VIKOR for evaluation of green supply chain management practices. *Ecological Indicators* 2015; 49: 188–203.
 17. Hsu CW & Hu AH. Green supply chain management in the electronic industry. *International Journal of Environmental Science & Technology* 2008; 5(2): 205–216.
 18. Ali Nejad A and Khalili J. New techniques in multi-criteria decisions. Jihad University Amirkabir Branch 2017. (In Persian)
 19. Keshavarz Ghorabae M, Zavadskas EK, Olfat L & Turskis Z. Multi-criteria inventory classification using a new method of evaluation based on distance from average solution (EDAS). *Informatica* 2015; 26(3), 435-451.
 9. Sharma VK, Chandna P & Bhardwaj A. Green supply chain management related performance indicators in agro industry: A review. *Journal of Cleaner Production* 2017; 141: 1194-1208.
 10. Islam S, Karia N, Fauzi FBA & Soliman M. A review on green supply chain aspects and practices. *Management & Marketing* 2017; 12(1): 12–36.
 11. Kannan D, Jabbour ABL, Jabbour CJC. Selecting green suppliers based on GSCM practices: Using fuzzy TOPSIS applied to a Brazilian electronics company. *Eur. J. Oper. Res* 2014; 233: 432–447.
 12. Shang KC, Lu CS, Li S. A taxonomy of green supply chain management capability among electronics-related manufacturing firms in Taiwan. *Journal of Environmental Management* 2010; 91:1218-1226.
 13. Zhu Q, Sarkis J & Lai K. Confirmation of a measurement model for green supply chain management practices implementation. *International Journal of Production Economics* 2008; 111(2): 261–273.
 14. Wan Mahmood WH, Ab Rahman MN, Deros BM, Kamaruzaman J, Saptari